

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Opavě rozhodl soudcem Mgr. Vladimírem Tománkem ve věci

žalobkyně: **Dětské centrum Plzeň, příspěvková organizace**, IČO 40526666
sídlem Na Chmelnicích 6, 323 00 Plzeň

proti
žalovaným: 1. **Kristýna Kerlíková**, narozená 20. 1. 1995
bytem Olešnice 226, 373 31 Olešnice
2. **Tomáš Kerlík**, narozený 30. 3. 1981
bytem Horní 791/3, 700 30 Ostrava-Hrabůvka

**o zaplacení 51 050 Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro uznání ve vztahu k žalované 1)
a rozsudkem ve vztahu k žalovanému 2)**

takto:

I. Žalovaní 1) a 2) **jsou povinni** společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni částku 51 050 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení

- z částky 1 550 Kč od 9. 6. 2020 do zaplacení ve výši 10 %
- z částky 1 500 Kč od 9. 7. 2020 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 550 Kč od 9. 8. 2020 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 550 Kč od 9. 9. 2020 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 500 Kč od 9. 10. 2020 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 550 Kč od 9. 11. 2020 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 500 Kč od 9. 12. 2020 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 550 Kč od 9. 1. 2021 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 550 Kč od 9. 2. 2021 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 400 Kč od 9. 3. 2021 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 550 Kč od 9. 4. 2021 do zaplacení ve výši 8,25 %

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Miková.

- z částky 1 500 Kč za dobu od 9. 5. 2021 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 550 Kč za dobu od 9. 6. 2021 do zaplacení ve výši 8,25 %
- z částky 1 500 Kč za dobu od 9. 7. 2021 do zaplacení ve výši 8,50 %
- z částky 1 550 Kč za dobu od 9. 8. 2021 do zaplacení ve výši 8,50 %
- z částky 1 550 Kč za dobu od 9. 9. 2021 do zaplacení ve výši 8,50 %
- z částky 1 350 Kč za dobu od 9. 10. 2021 do zaplacení ve výši 8,50 %
- z částky 165 Kč za dobu od 9. 10. 2021 do zaplacení ve výši 8,50 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 11. 2021 do zaplacení ve výši 8,50 %
- z částky 1 650 Kč za dobu od 9. 12. 2021 do zaplacení ve výši 8,50 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 1. 2022 do zaplacení ve výši 11,75 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 2. 2022 do zaplacení ve výši 11,75 %
- z částky 1 540 Kč za dobu od 9. 3. 2022 do zaplacení ve výši 11,75 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 4. 2022 do zaplacení ve výši 11,75 %
- z částky 1 650 Kč za dobu od 9. 5. 2022 do zaplacení ve výši 11,75 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 6. 2022 do zaplacení ve výši 11,75 %
- z částky 1 650 Kč za dobu od 9. 7. 2022 do zaplacení ve výši 15 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 8. 2022 do zaplacení ve výši 15 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 9. 2022 do zaplacení ve výši 15 %
- z částky 1 650 Kč za dobu od 9. 10. 2022 do zaplacení ve výši 15 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 11. 2022 do zaplacení ve výši 15 %
- z částky 1 650 Kč za dobu od 9. 12. 2022 do zaplacení ve výši 15 %
- z částky 1 705 Kč za dobu od 9. 1. 2023 do zaplacení ve výši 15 %, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II.** Žalovaní 1) a 2) **jsou povinni** společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni náklady tohoto řízení ve výši 2 642 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Předmětem řízení je nárok žalobkyně na zaplacení částky uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Dle tvrzení strany žalující tento nárok vznikl z titulu dluhu na příspěvku poskytovateli na úhradu zaopatření dítěte mladšího tří let v dětském domově, k jehož zaplacení jsou žalovaní jako rodiče nezletilého společného dítěte Sebastiana Kerlíka, nar. 27. 9. 2018, povinni podle § 44 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, a to za dobu od 1. 5. 2020 do 31. 12. 2022, ve které byl nezletilý umístěn u žalobkyně na základě rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 37 P 79/2015-398. Vzhledem k tomu, že žalovaní dobrovolně dlužný příspěvek za žalovanou dobu žalobkyni nezaplatili, domáhá se žalobkyně tohoto nároku u soudu podanou žalobou.
2. Žalované 1) byl zaslán žalobní návrh spolu s usnesením nadepsaného soudu ze dne 1. 7. 2024 č. j. 26 C 118/2024-52, v němž byla žalovaná v souladu s § 114b o. s. ř. vyzvána, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena spolu s ním. Zároveň soud žalovanou v předmětném usnesení poučil o následcích nesplnění této výzvy vyplývajících z uvedeného zákonného ustanovení.
3. Dne 10. 7. 2024 bylo předmětné usnesení doručeno žalované do vlastních rukou. Žalovaná se k žalobě nevyjádřila, tvrzení obsažená v návrhu nezpochybnila a ke své procesní obraně neuvedla niče.
4. Vzhledem k tomu, že se žalovaná nevyjádřila ve smyslu § 114b o. s. ř. ve stanovené 30denní lhůtě, která marně proběhla dnem 9. 8. 2024, jsou vůči ní splněny všechny podmínky § 153a odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 114b odst. 5 o. s. ř. pro vydání rozsudku

pro uznání. Soud má proto za to, že žalovaná nárok uplatněný žalobou uznává a na základě tohoto uznání (fikcí) rozhodl rozsudkem v souladu s žalobním návrhem, neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možné uzavřít a schválit smír dle § 99 odst. 1 o. s. ř., nárok žalobkyně uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní občanskoprávní normou. Podle ustanovení § 153a odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro uznání totiž nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Meze možnosti rozhodnout rozsudkem pro uznání jsou tedy zákonem dány týmiž okolnostmi, jimiž je omezena možnost uzavřít a schválit soudní smír. Znamená to, že rozsudkem pro uznání nelze rozhodnout ve věcech, u nichž jejich povaha nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby rozsudek pro uznání byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava nevylučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Z uvedeného vyplývá, že povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu (srov. § 13 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, (dále jen „z. ř. s.“); b) ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu (srov. 13 z. ř. s. ve spojení s §§ 367, 371 z. ř. s.); c) ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se přiči kogentním ustanovením zákona nebo je obchází (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C.H.Beck, str. 332, bod 5 a 6).

5. V posuzované věci se jedná o spor z titulu dluhu na příspěvku poskytovateli na úhradu zaopatření dítěte mladšího tří let v dětském domově. Z toho, co bylo řečeno o přípustnosti uzavření soudního smíru, je nepochybné, že předmětem tohoto řízení jsou subjektivní majetková práva, jimiž mohou účastníci (jejich nositelé) podle jejich povahy i podle příslušných zákonných předpisů volně nakládat, o nichž se rozhoduje ve sporném řízení, a ve kterém tedy účastníci mohou uzavřít smír. Ke shora uvedeným závěrům dospěl Nejvyšší soud ČR např. ve věci sp. zn. 30 Cdo 641/2005 (rozhodnutí je veřejnosti dostupné na www.nscr.cz).
6. Co se týká žalovaného 2), tak tomu se nepodařilo žalobu a usnesení soudu s výzvou podle § 114b o. s. ř. doručit do vlastních rukou, a proto bylo ve věci nařízeno jednání, ze kterého se žalobkyně omluvila a odkázala na listiny, které spolu s návrhem do spisu zaslala. Žalovaný se bez omluvy k nařízenému ústnímu jednání nedostavil. Soud proto vycházel z listinných důkazů žalobkyně, z nichž zjistil: Žalobkyně byla zřízena jako příspěvková organizace statutárního města Plzeň **zřizovací listinou** z 29. 3. 2007 jako Kojenecký ústav s dětským domovem Plzeň, příspěvková organizace, později se změněným názvem „Dětské centrum Plzeň, příspěvková organizace“. **Rozsudkem OS České Budějovice 37 P 79/2015-398** byl nezletilý Sebastian Kerlík, nar. 27. 9. 2018, syn rodičů Tomáše Kerlíka a Kristýny Kerlíkové dle **rodného listu** vydaného ÚMČ Praha 4 dne 14. 11. 2018, svěřen do péče žalobkyně. V tomto rozhodnutí nebylo rodičům nezletilého výživné na nezletilého Sebastiana stanoveno. Z **předžalobních výzev** žalobkyně zaslaných žalovaným a z tvrzení žalobkyně, kterému nikdo neodporoval, soud zjistil, že nezl. Sebastian pobýval u žalobkyně nejméně v době od 1. 5. 2020 do

31. 12. 2022, aniž by v té době byl žalobkyni hrazen za umístěného příspěvek jeho rodiči.
7. Podle § 44 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, jsou osoby povinné výživou povinny přispívat poskytovateli na úhradu zaopatření dítěte umístěného v dětském domově pro děti do 3 let věku a popřípadě též jeho průvodce. Nežijí-li osoby povinné výživou ve společné domácnosti, je povinna hradit příspěvek na úhradu zaopatření dítěte osoba, jíž je dítě svěřeno do výchovy.
8. Soud posoudil spor podle uvedeného zákonného ustanovení a podle § 1723 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, (dále jen „o. z.“) a uzavřel, že žaloba byla k soudu podána důvodně. Co se týká žalované 1), tak má soud s odkazem na § 114b o. s. ř. za to, že žalovaná uznala nárok, který je žalobou proti ní uplatňován, a proto ve věci vůči ní rozhodl rozsudkem pro uznání dle § 153a odst. 1 o. s. ř., aniž by pro vydání rozsudku pro uznání nařizoval jednání (§ 153a odst. 4 o. s. ř.). Co se týká žalovaného 2), tak dospěl k závěru, že žalovaný nesplnil svůj zákonný závazek plynoucí mu z výše uvedeného právního předpisu č. 372/2011, který mu jako osobě povinné výživou vůči potomku do tří let věku ukládá povinnost přispívat poskytovateli na úhradu zaopatření dítěte umístěného v dětském domově. Žalovaným vznikl za žalovanou dobu na příspěvku nedoplatek ve výši 51 050 Kč a soud je proto zavázal, aby tento dluh společně a nerozdílně zaplatili žalobkyni spolu se zákonným úrokem z prodlení za každou dlužnou dílčí měsíční žalovanou platbu příspěvku po jeho splatnosti.
9. Výše příspěvku vyplývá z § 1 vyhlášky č. 56/2012 Sb., o příspěvku na úhradu nezaopatřeného dítěte a jeho průvodce v dětském domově pro dítě do tří let věku, splatnost a způsob platby tohoto příspěvku pak stanoví § 2 a § 3 této vyhlášky. Solidární povinnost k zaplacení dlužného příspěvku vyplývá žalovaným z § 1872 o. z. Nárok na zákonné úroky z prodlení byly žalobkyni přiznány podle § 1968 a § 1970 o. z., a podle vládního nařízení č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, účinného ke dni prodlení žalovaného se zaplacením peněžitého dluhu.
10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 2 642 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 2 042 Kč a nákladů řízení uplatněných v souladu s § 151 odst. 3 o. s. ř. za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které účastníkovi řízení, jenž nebyl zastoupen zástupcem podle § 151 odst. 3 o. s. ř. a nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka 600 Kč představující 300 Kč za každý ze dvou úkonů dle § 2 odst. 3 uvedené vyhlášky.
11. Lhůta k plnění vyplývá z § 160 odst. 1 věty před středníkem, o. s. ř. st. 1 o. s. ř. Solidární povinnost obou dlužníků k úhradě nákladů řízení vyplývá z § 140 resp. § 91 odst. 2 o. s. ř.

Poučení:

Žalovaná 1) může proti tomuto rozsudku podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím Okresního soudu v Opavě. Odvolání může podat jen z důvodu, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud prvního stupně, rozhodnutí vydal ve věci vyloučený

soudce, soud byl nesprávně obsazen. Odvolacím důvodem jsou též skutečnosti a důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Žalovaný 2) může proti tomuto rozsudku podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím Okresního soudu v Opavě.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Opava 3. října 2024

Mgr. Vladimír Tománek v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Miková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.11.2024 a vykonatelnosti dne 19.11.2024.
Připojení doložky provedla Zuzana Miková dne 12.12.2024.